

Sygn. akt IV U 289/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania I. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie I. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje I. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lutego 2015 r. do dnia 31 maja 2016 r.

Sygn. akt IV U 289/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.01.2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) odmówił ubezpieczonej I. W. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1.02.2015 r. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 15.02.2015 r., w którym stwierdzono, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła I. W., który wniosła o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona wskazała m. in., iż uskarża się na schorzenia uszu. Powyższe nie pozwala na podjęcie przez nią pracy w wyuczonym zawodzie nauczyciela (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 3-4).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona I. W., ur. (...), na podstawie decyzji wydanej przez (...) Oddział w S. w dniu 25.06.2014 r., była uprawniona do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1.04.2014 r. do 31.05.2016 r. (decyzja k. 34 a. r.). Podstawę powyższego stanowiło orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 29.05.2014 r. (wypis orzeczenia k. 26 a. r.). W dniu 31.12.2014 r. ZUS, działając w trybie nadzoru nad wykonywaniem orzecznictwa o niezdolności do pracy, przekazał sprawę I. W. do rozpatrzenia przez komisję lekarską. Wobec powyższego ubezpieczona została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 15.01.2015 r. stwierdziła, iż I. W. nie jest niezdolna do pracy (wypis orzeczenia k. 38 a. r.). Powyższe stało się podstawą do wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji z dnia 29.01.2015 r. (decyzja k. 42 a. r.).

I. W. z wykształcenia jest nauczycielem przedszkolnym. W okresie od 1993 r. do 1998 r. prowadziła działalność gospodarczą w zakresie poligrafii. Od 2003 r. do 2010 r. była zatrudniona jako poligraf (bezsporne).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłej otolaryngolog. Biegła rozpoznała u ubezpieczonej obustronne upośledzenie słuchu poniżej wydolności społecznej, stan po trzech operacjach ucha środkowego lewego z powodu przewlekłego, perlakowego zapalenia ucha środkowego, guzki śpiewacze miękkie oraz dysfonię hyperfunkcyjną. W ocenie biegłej, I. W. jest częściowo niezdolna do pracy w okresie od 24.07.2014. r. do 31.05.2016 r. W uzasadnieniu opinii biegła wskazała m. in., iż w porównaniu z wynikami badania z 2010 r., obecnie u ubezpieczonej nastąpiło pogłębienie niedosłuchu i jego zmiana z typu mieszanego na niedosłuch typu odbiorczego w uchu prawym oraz stabilny niedosłuch w uchu prawym. W ocenie biegłej, obustronne upośledzenie słuchu ma charakter trwały i nie rokuje poprawy. Powyższe powoduje, iż I. W. źle rozumie mowę oraz występują u niej szумы uszne. Ubezpieczonej przeciwwskazana jest praca w hałasie, przy maszynach w ruchu, na wysokości oraz na innych stanowiskach, na których wymagany jest dobry słuch jak również zatrudnienie przy zmiennych warunkach temperatury i wilgotności. Zdaniem otolaryngolog, I. W. przeciwwskazana jest również praca w wyuczonym zawodzie, tj. na stanowisku nauczyciela przedszkolnego jak również głośnie oraz długie mówienie. Za datę powstania niezdolności do pracy biegła uznała dzień badania stroboskopowego krtani (opinia k. 13-14).

W ocenie Sądu Okręgowego, sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłej otolaryngolog stanowi miarodajny i obiektywny dowód aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonej. Została ona bowiem sporządzona przez osobę posiadającą wiedzę z zakresu schorzeń, które dokuczają ubezpieczonej. Przygotowanie opinii zostało poprzedzone przeprowadzeniem badania I. W. oraz zapoznaniem się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie. Podkreślić również należy, iż strony nie zgłosiły zastrzeżeń do opinii.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Zdaniem Sądu, sporządzona na potrzeby niniejszego procesu opinia w sposób wystarczający określa rodzaj i charakter schorzeń ubezpieczonej. Podkreślić przy tym należy, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, PiZS 1988/7/62). Biegła w swej opinii jednoznacznie stwierdziła, iż I. W. nie powinna pracować w wyuczonym zawodzie nauczyciela przedszkolnego jak również podała szereg innych rodzajów prac, których ubezpieczona nie powinna wykonywać. Zasadnym jest więc stwierdzenie, iż I. W. jest częściowo niezdolna do pracy, w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Tym samym ubezpieczona jest w okresie od 1.02.2015 r. do 31.05.2016 r. uprawniona do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, stosownie do treści art. 57 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji wyroku.